

Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság

Bf.I.116/2025/11.

A Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság Győrött, a 2026. március 3. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta és kihirdette a következő

ítéletet:

A kábítószer-kereskedelem büntette és más bűncselekmények miatt Terhelt1 ellen indult büntető ügyben a Győri Törvényszék 2025. szeptember 8. napján kihirdetett B.272/2024/15. számú ítéletét megváltoztatja.

A vádlott terhére megállapított egészséget veszélyeztető bűncselekményeket egységesen kábítószer-kereskedelem büntettének (Btk. 176. § (1) bekezdés IV. fordulat, (3) bekezdés) minősíti.

A vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés tartamát 5 (öt) évre, a közúti járművezetéstől eltiltás tartamát 1 (egy) év 6 (hat) hónapra, a pénzbüntetést 200 (kettőszáz) napi tételre, a közügyektől eltiltás mellékbüntetést 5 (öt) évre enyhíti.

A vádlottal szemben 312.500,- (háromszáztizenkettőezer-ötszáz) Ft erejéig rendel el vagyoneklobzást.

A kiszabott szabadságvesztésbe a vádlott által 2013. július 17. napjától 2024. április 17. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt tekinti beszámítottnak.

A vádlott további 34.935,- (harmincnégyezer-kilencszázharmincöt) Ft bűnügyi költség megfizetésére köteles az állam javára.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja azzal, hogy a vádlott neve helyesen Terhelt1, személyazonosító okmányának száma: száml.

Indokolás

[1] A Győri Törvényszék 2025. szeptember 8. napján kihirdetett B.272/2024/15. számú ítéletében Terhelt1 vádlottat bűnösnek mondta ki kábítószer-kereskedelem büntettében (Btk. 176. § (1) bekezdés IV. fordulat, (3) bekezdés), új pszichoaktív anyaggal visszaélés büntettében (Btk.184. § (1) bekezdés IV. fordulat) és bódult állapotban elkövetett járművezetés vétségében (Btk. 237. § (1) bekezdés). Ezért öt halmazati büntetésül 8 év szabadságvesztésre, 10 év közügyektől eltiltásra, 3 év közúti járművezetéstől eltiltásra és 500 napi tétel pénzbüntetésre ítélte. Rendelkezett arról, hogy a szabadságvesztés büntetés végrehajtási fokozata fegyház. A törvényszék a pénzbüntetés egy napi tételének összegét 1.500 forintban állapította meg azzal, hogy az így kiszabott pénzbüntetést meg nem fizetése esetén 500 napi szabadságvesztésre kell átváltoztatni. Az elsőfokú bíróság a szabadságvesztés tartamába az előzetes fogvatartásban töltött időt beszámítani rendelte, rendelkezett továbbá

arról, hogy a vádlott legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. A törvényszék a vádlottal szemben 87.500 forint erejéig vagyonekobzást rendelt el. Az elsőfokú bíróság rendelkezett továbbá az eljárás során lefoglalt bűnjelkekről, valamint a bűnügyi költség viseléséről.

[2] A törvényszék ítéletével szemben az ügyész a vádlott terhére, a kiszabott szabadságvesztés büntetés súlyosítása végett jelentett be fellebbezést, míg a vádlott teljeskörűen, védője részben felmentésért, anyagi jogszabálysértés miatt, illetőleg a büntetés enyhítése végett terjesztett elő jogorvoslati kérelmet.

[3] A Győri Fellebbviteli Főügyészség BF.259/2025/1-I. számú átiratában az ügyészi fellebbezést fenntartotta, míg a védelmi fellebbezéseket nem tartotta alaposnak. Rámutatott, hogy a felülbírálat terjedelme teljes körű. Álláspontja szerint a törvényszék a büntetőeljárás szabályok megtartásával folytatta le a bizonyítási eljárást. A törvényesen beszerzett bizonyítékokat megvizsgálta, a vádlott védekezésének elemeivel ütköztette, s e mérlegelő tevékenysége eredményeképpen túlnyomórészt megalapozott tényállást állapított meg. Hozzáfűzte, a le nem foglalt anyagoknál a bíróság az indokolása szerint a rendelkezésre álló bizonyítékok mérlegelésével, a vádlottra nézve legkedvezőbb számítás alapján állapította meg a kábítószer mennyiségét. Ugyanakkor a tanú3 számára értékesített kábítószer kalkulált mennyiségére levont következtetés téves, illetőleg a tényállásból hiányzik annak becsült metamfetamin- és új pszichoaktív anyag-tartalma. Ezen részleges megalapozatlanságot a Be. 593. § (1) bekezdés a) pontja szerint az ügyiratok tartalma, illetőleg helyes ténybeli következtetés alapján lehet korrigálni.

[4] Érvelése szerint tanú3 a nyomozás során két vallomást tett: az egyik, 2023. június 21. napján tett vallomása szerint, összesen háromszor vett, alkalmanként 10 egység kábítószer, vagyis összesen 30 egységet, míg a másik, 2023. július 25. napján előadott vallomása alapján 2023 júliusa előtt fél éven át kéthetente 1-2 egységet, vagyis minimum 12, maximum 24 egységet vásárolt. E vallomások alapján a vádlottra nézve legkedvezőbb számítás – az ítéleti tényállásban írt 30 egységgel ellentétben – a fél éven át kéthetente 1 egység, azaz összesen legalább 12 alkalommal, összesen 12 egység „pikó” megnevezésű kábítószer. Emellett tanú3 a bíróság előtt úgy nyilatkozott, hogy a tőle lefoglalt 1,33 gramm anyag az kb. 10 egységnek felel meg. E két adat összevetéséből az a helyes következtetés vonható le, hogy 12 egység kábítószer 1,596 gramm kábítószernek felel meg. A tanú3tól lefoglalt 1,33 gramm kristályos anyag metamfetamin-bázis koncentrációja legkevesebb 62,61 tömegszázalék volt az igazságügyi vegyészszakértői vélemény szerint, ennek alkalmazásával levont következtetés szerint az 1,596 gramm kábítószer kalkulált metamfetamin hatóanyag-tartalma 0,99 gramm, ami a Btk. 461. § (1) bekezdés ad) pontja szerinti csekély mennyiség felső határának mintegy kétszerese. Az új pszichoaktív anyag-tartalom a kalkulált össztömeget (1,596 gramm) tekintve a csekély mennyiség Btk. 461. § (5) bekezdés c) pontja szerinti felső határát (2 gramm) nem éri el.

[5] Megjegyezte, hogy a tényállásban a vádlott értékesítéseinek leírásában a „pikó típusú kábítószer” megjelölés szakszerűtlen: ez „pikó” megnevezésű, amfetamin-származékokat tartalmazó kábítószer. Ezen kívül a tényállás részének tekintendő az indokolásba foglalt azon ténymegállapítás is, miszerint a vádlott nemcsak kábítószer, hanem új pszichoaktív anyagot is árult, továbbá a tényállás záró mondatában a delta-9-THC kábítószernek minősítése jelen ügy kapcsán nem releváns.

[6] Az irányadó tényállásból a vádlott bűnösségére vont következtetés okszerűnek ítélte, és a vádlott terhére rótt bűncselekmények minősítését is törvényesnek tartotta. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a Btk. 2. §-ára figyelemmel helytállóan alkalmazta az elkövetéskor hatályos szabályokat, a jogi indokolást azonban ki kell egészíteni a bódult állapotban elkövetett járművezetés vétségére vonatkozó okfejtéssel, eszerint e bűncselekmény elkövetése

azért állapítható meg, mert a vádlott a vezetési képességére hátrányosan ható szer, metamfetamin befolyása alatt vezette közúton a Fiat Punto típusú személygépkocsit.

[7] Kifejtette továbbá, hogy a vádlottal szemben kirótt, az irányadó 16 év középérték felét kitevő szabadságvesztés büntetés nem igazodik a halmazatban megvalósított három bűncselekmény társadalomra veszélyességéhez és tárgyi súlyához. A törvényszék nem értékelte, pedig további és jelentős nyomatékkal bíró súlyosító körülmény a vádlott Ausztriában rögzített büntetett előélete, és hogy további két büntetőeljárás is zajlik vele szemben külföldön. Emellett a hosszabb időn át a kábítószer és új pszichoaktív anyag fogyasztókhoz való tényleges eljutását eredményező kereskedési tevékenysége nagyobb nyomatékkal értékelendő. Az enyhítő körülmények közül a vádlott részbeni beismerésének nyomatékát csökkenti a részleges tettenérése. Mindezek alapján vele szemben hosszabb tartamú szabadságvesztés büntetés kiszabása indokolt.

[8] Kitért arra is, hogy a vádlottól lefoglalt Fiat Punto típusú személygépkocsi elkobzása az alkalmazott jogszabály időbeli hatályára figyelemmel törvénysértő. Az ítéleti tényállás a gépkocsi átalakított mivoltára nem tér ki, erre egyéb adat sem áll rendelkezésre, az elkövetéskori joggyakorlat szerint azonban a gépkocsi az átalakításának hiányában nem az elkövetés eszköze (BH. 1997.56.). Ugyanakkor a Btk. 74/A. § (2) bekezdés a) pontja szerinti kiterjesztett vagyoneklobzás elrendelésének helye van. A vádlott az autót 2023 májusában, a bűnelkövetés időszakában, a büntetőeljárás megindulását megelőző 2 hónappal vette, az elkövetés időszakában bejelentett munkahellyel nem rendelkezett, jövedelmet nem igazolt, a tényállás szerint kábítószerrel kapcsolatos bűncselekményekből tartotta fenn magát.

[9] Mindezekre figyelemmel indítványozta, hogy az ítéltábla a fellebbezéseket a Be. 599. § (1) bekezdése alapján nyilvános ülésen bírálja el, a törvényszék ítéletét a tényállás, a jogi indoklás és a büntetéskiszabási tényezők korrekcióját követően a Be. 606. § (1) bekezdése alapján változtassa meg, a vádlottal szemben a középértéket jobban megközelítő tartamú szabadságvesztés büntetést szabjon ki, a Fiat Punto elkobzását mellőzze, és e bűnjelre rendeljen el vagyoneklobzást, az ítélet rendelkező részében a vádlott nevére vonatkozó elírást javítsa ki, az előzetes fogvatartás beszámítására vonatkozó rendelkezésben a beszámítandó időszakot rögzítse, továbbá kötelezze a vádlottat a lefoglalt gépjármű tárolásával az elsőfokú ítélet kihirdetését követően felmerült bűnügyi költség viselésére.

[10] A védő a fellebbezésének indokolásában rögzítette, hogy álláspontja szerint a törvényszék eljárási hibát nem vétett, a lefolytatott bizonyítás alapján megalapozott tényállást állapított meg, vitatta azonban az alkalmazott törvényt, amely alapján a bíróság az egyes cselekményekben megállapította Terhelt1 felelősségét, és ami alapján a cselekményeket minősítette. Érvelése szerint a 2025. június 15-én hatályba lépett változások összességében a kábítószerrel kapcsolatos szabályok súlyosításához vezettek, és a jogalkotói narratíva is a cselekmények súlyosabb elbírálását kívánta. A jogpolitika azonban csak egy dolog, a konkrét ügy vizsgálata során az egyes jogintézményeket kell vizsgálni, és egymás mellé tenni, azaz nem általánosságban kell vizsgálni a kábítószerrel kapcsolatos szabályokat, hanem kifejezetten a Terhelt1 terhére rótt cselekmény kapcsán.

[11] Az elsőfokú bíróság is rámutatott az ítéletében, hogy a törvényhozó szándéka a törvény módosításával az volt, hogy a kábítószerrel kapcsolatos bűncselekmények elkövetőivel szemben a jogalkalmazás nagyobb szigorral járjon el. Ugyanakkor a jogalkalmazó csak a számára kijelölt kereteken belül, a törvényi szabályok figyelembevételével járhat el, önmagában azt a jogalkotói szándékot, hogy súlyosabban kell megítélni a cselekményeket, nem veheti figyelembe döntésének meghozatalakor. Egy cselekmény társadalomra veszélyessége, így a jogalkotói szándék kifejeződik a büntetési tételkeretben, a feltételes szabadságra bocsátás szabályaiban, a végrehajtási fokozatban, de ezeken túl a jogalkotói akaratot, mint a szabályokban testet nem öltő szándékot a bíróság nem

veheti figyelembe. Márpedig a kábítószer-kereskedelem Terheltlra vonatkozó szabályai nem súlyosbodtak, ellenkezőképp, az új pszichoaktív anyaggal visszaélés „beolvadása” miatt a terhére megállapítható bűncselekmények száma is csökkent.

[12] Az elsőfokú bíróság szerint ebben az esetben egy csekélyebb súlyú bűncselekmény maradna a legsúlyosabb szankcióval fenyegetett bűncselekmény mellett, de a kiszabott halmazati büntetés esetén ennek nincs szerepe. Álláspontja szerint azonban jelentőséggel bír, hogy halmazatban csak 2, vagy 3 cselekmény szerepel-e, ugyanis a kettőnél több bűncselekmény halmazata értékelhető súlyosító körülményként.

[13] A törvényszék ugyan rögzítette, hogy abban az esetben, ha az elbíráláskor hatályos törvényt alkalmazná, a halmazat nem lenne értékelhető súlyosító körülményként, de az igen, hogy a vádlott új pszichoaktív anyaggal is kereskedett. Ennek kapcsán azonban felhívta a figyelmet arra, hogy a vádlottól lefoglalt anyagok összetételüket tekintve nem „homogének”, a vádlott felelőssége pedig, legyen szó akár az elkövetéskori szabályok, akár az elbíráláskori szabályok alkalmazásáról, abban állapítható meg, amire a szándéka kiterjed. Márpedig a beszerzett bizonyítékok között egyetlen egy nem támasztja alá azt, hogy Terheltl tudata, szándéka átfogta volna azt, hogy kábítószer és új pszichoaktív anyagot is tartalmaz a megszerzett dolog. A bizonyíték hiányában, hogy az új pszichoaktív szer esetében nem állapítható meg szándékosság, az elkövetéskori szabályokat alkalmazva a vádlott felmentésének lenne helye, míg abban az esetben, ha az ítéltábla az elbíráláskori szabályokat veszi alapul, úgy nyilvánvalóan nem kerülne sor a külön minősítésre, ugyanakkor a szándék hiánya miatt az elsőfokú bíróság által fent hivatkozott súlyosító körülménykénti figyelembevételére sem kerülhet sor.

[14] A védő vitatta a kereskedői típusú magatartás megállapítását is, álláspontja szerint Terheltl forgalomba hozatalt követett el. A törvényszék a kereskedői magatartás mellett hozta fel érvként, hogy ellenérték fejében adta át a kábítószer vevőinek. Az 1/2007 büntető jogegységi határozat iránymutatásai szerint a forgalomba hozatal is történhet ellenérték fejében, így ez önmagában kevés a súlyosabb magatartás megállapításához. Terheltl esetében két fogyasztót tartalmaz a tényállás, az indokolásban utaló jelleggel rögzített felvetések, a hívásforgalmazás, hogy hány ember járt a vádlotthoz, mennyi pénzt látott nála a tanú, nem képezhetik a tényállás, így a minősítés alapját sem. Tárolásra, készletezésre, csomagolásra vonatkozó információ pedig azon kívül, amit a gépjárműből történő lefoglalás tartalmaz, nincs. Ennélfogva olyan ténybeli hiányosságok tapasztalhatóak, amelyek miatt kizárólag a forgalomba hozatali magatartás róható Terheltl terhére.

[15] Minderre figyelemmel elsődlegesen arra tett indítványt, hogy az ítéltábla az elsőfokú ítéletet változtassa meg, kábítószer-kereskedelem büntetében (Btk. 176. § (1) bekezdés III. fordulat, (3) bekezdés), és bódult állapotban elkövetett járművezetés vétségében (Btk. 237. § (1) bekezdés) állapítsa meg Terheltl bűnösségét, és vele szemben enyhébb büntetést szabjon ki.

[16] Másodlagos indítványa a büntetés enyhítésére irányult. Ennek körében a jogi minősítés és a tárgyi súly megítélése kapcsán irrelevánsnak tartotta az elsőfokú bíróságnak a kereskedés időtartamával és volumenével kapcsolatos megállapításait. A tényállás a Terheltl vádlottól lefoglalt kábítószerrel, valamint 2023. április és május hónapban legkevesebb 5 alkalommal tanúznak, valamint 2023. június hónapját megelőzően legkevesebb 3 alkalommal tanúznak értékesített kábítószerrel szól, a tényállásban írt további hivatkozások azonban nem vehetők figyelembe a tárgyi súly megállapításánál.

[17] Kitért arra is, hogy az elsőfokú ítélet meghozatalakor ugyan még voltak folyamatban lévő eljárások Terheltlnal szemben, azonban azok időközben megszűntek, csatolta az erről szóló határozatokat is; így ezekre súlyosító körülményként hivatkozni nem lehet. Álláspontja szerint ez jelentős változás, hiszen a speciális prevenció szempontjából jelentősége van

annak, hogy egy ilyen súlyú eljárás, mint ami jelen ügy tárgya, miként befolyásolja a terhelt magatartását. Látszik, hogy Terhelt1 igyekszik az életét rendezni, és visszatérni a jogkövető magatartáshoz, kijelenthető vele kapcsolatban, hogy magában már a büntetőeljárás is elérte célját. Családjával a kapcsolatot rendezte, munkát vállalt, és asztalos foglalkozását is újra gyakorolja, a stabil havi jövedelem mellett másodállásként. Emberileg is visszatért a helyes útra, amit a munkahelyi jellemzés és a lelkipásztori jellemzés is hűen tükröz.

[18] Mindezek a kedvező körülmények álláspontja szerint indokolhatják, hogy olyan mértékű büntetés kerüljön kiszabásra vele szemben, ami nem töri ketté az életét, és nem teszi teljesen reménytelenné a pozitív társadalmi és magánéleti körülmények közé való visszatérését, ezért enyhébb, rövidebb tartamú szabadságvesztés kiszabására tett indítványt.

[19] A vádlott a fellebbezésének indokolásában klinikai tünetek hiányában kifogásolta a bűnösségének megállapítását a bódult állapotban elkövetett járművezetés vétségében, és a kereskedői magatartásra szolgáló bizonyítékok hiányában a kábítószer-kereskedelem büntetében. A másodfokú döntés meghozatala során kérte továbbá figyelembe venni a cselekmény elkövetése óta eltelt időt, azt, hogy az eljárás során letartóztatásban volt, továbbá bűnügyi felügyelet alatt állt, melynek szabályait betartotta, azt, hogy jelenleg dolgozik, munkájával elégedettek, továbbá gondoskodnia kell idős édesanyjáról is.

[20] Az ítéltábla nyilvános ülésén az ügyész az átiratában foglaltakkal egyezően adta elő a perbeszédét, míg a védő a fellebbezésének indokolásában kifejtett érvek mentén indítványozta az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását.

[21] A vádlott az utolsó szó jogán csatlakozott a védőjéhez, és a büntetése enyhítését kérte.

[22] Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítélete ellen bejelentett fellebbezésekre tekintettel a Győri Törvényszék ítéletét a Be. 590. § (1) és (2) bekezdés alapján teljeskörűen, az azt megelőző eljárással együtt bírálta felül a Be. 599. § (1) bekezdése szerinti nyilvános ülésen. Az ítéltábla vizsgálta az eljárási szabályok megtartását, a tényállás megalapozottságát, valamint a bűnösség kimondására, a bűncselekmények minősítésére, a büntetések kiszabására vonatkozó rendelkezéseket, továbbá a járulékos kérdésekben hozott döntések törvényességét is, tekintet nélkül arra, hogy ki és milyen okból fellebbezett.

[23] Az eljárása során a törvényszék abszolút eljárási szabálysértést nem követett el, olyan - az eljárás lefolytatására, illetőleg a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére, illetőleg a büntetés kiszabására lényegesen kiható, a vádemelés után a bizonyítás törvényességét, az eljárásban részt vevő személyek törvényes jogainak gyakorlását sértő, vagy korlátozó - eljárási szabályszegést, amely másodfokon akadályos lett volna az érdemi felülbírálatnak, vagy amely az elsőfokú ítélet eljárási szempontból felülbírálatra alkalmatlanná tenné, az ítéltábla a törvényszék eljárásában ugyancsak nem észlelt.

[24] Az elsőfokú bíróság az eljárási szabályokat betartotta, a vádbeli cselekmények kapcsán törvényes, alapos, mindenre kiterjedő bizonyítást folytatott le, melynek során kihallgatta a vádlottat, tanú2, tanú3, tanú5 tanúkat, meghallgatta az igazságügyi orvosszakértőt, valamint az egyéb okirati bizonyítékokat is. Ekként a törvényszék valamennyi bizonyítékot a tárgyalás anyagává tett, a vádlott és a védő a bizonyítás anyagát megismerhették, azzal kapcsolatos álláspontjukat kifejthették, védekezésüket előterjeszthették. A törvényszék a tisztességes eljárás feltételeit biztosította, a vádlott és a védelem szabadon élhettek kérdezési, észrevételezési, indítványtételi jogokkal.

[25] A törvényszék ítéletében a rendelkezésre álló bizonyítékokat iratszerűen mutatta be, egyenként és összességében is megvizsgálta, részletesen elemezte és azonos szempontok szerint értékelte azokat. A levont következtetései, ténymegállapításai a másodfokú bíróság megítélése szerint összhangban állnak a bemutatott bizonyítékokkal, amellet, hogy az

elsőfokú bíróság részletes és alapos indokát adta annak is, hogy a tényállást milyen logikai érvek mentén építette fel.

[26] Terhelt1 vádlott az eljárás során elismerte, hogy tartott magánál, továbbá fogyasztott is kábítószer, illetve abból több alkalommal adott is el tanú2nek és tanú3nak. A vádlott tényeket elismerő ezen vallomását a rendelkezésre álló valamennyi bizonyíték alátámasztotta. Így a vádlottól lefoglalt anyagok az igazságügyi vegyész szakértői vélemény szerint metamfetamint és N-benzyl-isopropylamine-t tartalmaztak, a vádlottól vett vizeletmintából az igazságügyi toxikológiai vizsgálat amfetamint és metamfetamint mutatott ki, amely kábítószer fogyasztására utal. Emellett tanú2 és tanú3 is megerősítette a vallomásában, hogy a vádlottól több alkalommal vásároltak kábítószer.

[27] Mindezen bizonyítékokat a törvényszék hiánytalanul bemutatta és elemezte, azokat a logika szabályainak megfelelően értékelte. Ezen egymást kiegészítő és megerősítő személyi és tárgyi bizonyítékok alapján az ítéltábla arra az álláspontra helyezkedett, hogy a lefolytatott bizonyítás és az annak eredményeként a törvényszék által rögzített tényállás túlnyomórészt megalapozott, megfelelően alátámasztott és igazolható, ugyanakkor helyenként kiegészítésre, pontosításra szorul.

[28] Erre figyelemmel az ítéltábla a Be. 593. § (1) bekezdés a) pontja alkalmazásával az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást – a fellebbviteli főügyészség átiratára is figyelemmel – az iratok tartalma alapján az alábbiak szerint helyesbíti:

- az [5] bekezdésből mellőzi, hogy a vádlott 2017. november 3. és 2022. március 11. napja között öt alkalommal volt büntetve Ausztriában, miután ezt a megállapítást a tagállami priusz nem támasztja alá. Rögzíti továbbá, hogy a 894/2023.bü. szám alatti, pénzmosás büntette miatt folyamatban lévő eljárást a Mosonmagyaróvári Járási Ügyészség B.992/2023/43. számú határozatával – mivel a rendelkezésre álló adatok, illetve bizonyítási eszközök alapján nem állapítható meg, hogy a bűncselekményt a gyanúsított követte el – megszüntette, míg a 504/2024. bü. szám alatti, hulladékgazdálkodás rendje megsértésének büntette miatt indult eljárást a Mosonmagyaróvári Rendőrkapitányság szüntette meg, mivel a bűncselekményt nem a terhelt követte el.

- a [6] bekezdést mellőzi, mivel az abban írtakat semmilyen bizonyíték nem támasztja alá,

- a [12] bekezdést annyiban pontosítja, hogy az N-benzyl-isopropylamine nevű szer kábítószernek minősül.

- a [14] bekezdés helyett azt rögzíti, hogy a vádlott 2023 júniusát megelőzően legkevesebb 12 alkalommal, esetenként legalább 1 egység „pikó” megnevezésű, amfetamin-származékokat tartalmazó kábítószer értékesített tanú3nak. Ez összesen legkevesebb 1,596 gramm kábítószernek felel meg, melynek metamfetamin-tartalma a tanú3tól lefoglalt és bevizsgált kristályos anyag legkevesebb tömegszázaléka (62,61 tömegszázalék) alkalmazásával 0,99 gramm, amely a csekély mennyiség felső határának közel kétszerese. tanú3 egy egység pikóért 25.000 forintot, összesen 300.000 Ft-ot fizetett a vádlottnak.

- a [15] bekezdést annyiban pontosítja, hogy az N-benzyl-isopropylamine nevű szer kábítószernek minősül.

- a [17] bekezdést azzal pontosítja, hogy a 18,4 nanogramm/ml mennyiségű anyag amfetamin.

- a [18] bekezdésből mellőzi a delta-9-THC-ra és az MDMA-ra utalást, mert ezek a kábítószeres jelen ügyben irrelevánsak.

[29] Ezekkel a kiegészítésekkel az elsőfokú bíróság ítéletének tényállása pontos, a bizonyítás anyagának megfelelő, ekként a Be. 593. § (3) bekezdése értelmében a felülbírálat során is irányadó volt, eltérő tényállás megállapítására kizárólag a bizonyítékok újraértékelése esetén kerülhetne sor, amely azonban a büntetőeljárás törvény szerint kizárt, arra megalapozott tényállás mellett a másodfokú eljárásban nincs törvényes lehetőség.

[30] A megalapozott tényállásból az elsőfokú bíróság okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére is; a Btk. 2. §-ra figyelemmel nem értett egyet ugyanakkor az ítéltábla az alkalmazandó jogszabály kérdését illetően az elsőfokú bíróság által elfoglalt jogi állásponttal.

[31] Az elsőfokú bíróság - nagyon szűkszavúan - arra hivatkozással alkalmazta az elkövetéskor hatályos büntető törvényt, hogy bár a jelenleg hatályos Btk. szerint egy csekélyebb súlyú bűncselekmény maradna a legsúlyosabb szankcióval fenyegetett bűncselekmény mellett, a kiszabott halmazati büntetés mellett ennek nincs jelentősége; tekintettel arra is, hogy a jogalkotó szándéka a büntető törvény módosításával az volt, hogy a kábítószerrel kapcsolatos bűncselekmények elkövetőivel szemben a jogalkalmazás nagyobb szigorral járjon el. Az ítéltábla álláspontja szerint ez a megközelítés téves.

[32] A kábítószer előállításának, használatának, terjesztésének, népszerűsítésének tilalmával összefüggő törvénymódosításokról szóló 2025. évi XIX. törvény 2025. június 15. napjától kezdődő hatállyal jelentősen megváltoztatta a Btk. egészséget veszélyeztető bűncselekményeket érintő szabályozását. Így a törvény 27. §-a újraszabályozta a Btk. – egészséget veszélyeztető anyagokat definiáló – 461. §-át, akként, hogy az addig az időpontig új pszichoaktív anyagnak tekintett anyagok - mint jelen esetben a 78/2022. (XII. 28.) BM rendelet 3. mellékletében szereplő jegyzék 3. pontjában írt N-benzyl-isopropylamine nevű vegyület is - kábítószernek minősülnek. Ennek következtében ezen anyagok birtoklása, használatát, kereskedelmét a jogalkotó már nem önállóan pönalizálja, hanem kábítószer birtoklása büntettként, illetve kábítószer-kereskedelem büntettként értékeli.

[33] Kábítószer-kereskedelem esetében az azonos törvényi alaptényállás alá eső elkövetési magatartások halmozódása, illetve többszöri megvalósulása természetes egységet alkot; az 5/1998. Büntető jogegységi határozat 2. pontja értelmében az azonos vagy különböző kábítószereseknek a tiszta hatóanyag-tartalom alapulvételevel kiszámított részmennyiségeit – amelyekre nézve a kábítószerrel visszaélésnek a természetes egység keretébe tartozó részcsselekményeit elkövették – összegezni kell, és a bűncselekmény minősítése (a csekély vagy jelentős mennyiség megállapítása) szempontjából az össz mennyiség az irányadó.

[34] Mindez azt jelenti, hogy a vádlott terhére rótt, a Btk. 184. § (1) bekezdés IV. fordulata szerinti, egy évtől öt évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő új pszichoaktív anyaggal visszaélés büntette – a kábítószer fogalmának, az annak minősülő anyagok fentiek szerinti változása miatt – 2025. június 15. napjától a Btk. 176. § (1) bekezdés IV. fordulata szerinti kábítószer-kereskedelem büntettként minősül, és egységesen bírálendő el az ugyancsak a vádlott terhére rótt kábítószer-kereskedelem büntettként értékelendő részcsselekményekkel.

[35] Ez a büntetés kiszabása - és a Btk. 2. § (2) bekezdésére figyelemmel az alkalmazandó jogszabály, azaz a vádlott terhére megállapított cselekmények enyhébb megítélése szempontjából - azt eredményezi, hogy az elbíráláskor hatályban lévő büntető törvény

alkalmazásával a vádlott terhére öt évtől húsz évig terjedő, avagy életfogytig tart szabadságvesztéssel büntetendő, a Btk. 176. § (1) bekezdés IV. fordulataba ütköző és a (3) bekezdés szerint minősülő kábítószer-kereskedelem büntette és vele halmazatban két évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő, a Btk. 237. § (1) bekezdése szerinti bódult állapotban elkövetett járművezetés vétsége állapítható meg, melynek középértéke 13 év 6 hónap. Ez lényegesen enyhébb elbírálást jelent, mint az elkövetéskor hatályban lévő törvény alkalmazása, tekintve, hogy ebben az esetben a fenti bűncselekmények mellett további halmazatot eredményezően a vádlott bűnösségét a Btk. 184. § (1) bekezdés IV. fordulata szerinti, egy évtől öt évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő új pszichoaktív anyaggal visszaélés büntetében is meg kellene állapítani, amely – túl azon, hogy a kettőnél több bűncselekmény halmazata is súlyosító körülményként értékelendő – azt jelenti, hogy a büntetés középértéke 15 év.

[36] Minderre figyelemmel az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta, és az egészséget veszélyeztető bűncselekményeket egységesen kábítószer-kereskedelem büntetnének minősítette, tekintve, hogy sem a középérték, sem a további súlyosító körülmény miatt nem mindegy, hogy az 5-20 évig terjedő vagy életfogytig tartó szabadságvesztéssel fenyegetett kábítószer-kereskedelem büntette mellett még egy 1-5 évig terjedő szabadságvesztéssel fenyegetett bűncselekmény is szerepel a bűnösségi körben.

[37] Itt utal az ítéltábla arra is, hogy nem osztotta azt a védelmi álláspontot, hogy a vádlott magatartása a Btk. 176. § (1) bekezdés III. fordulata szerinti forgalomba hozatalként értékelendő. A tényállás szerint a vádlott tanú2 részére két hónapon keresztül legkevesebb öt alkalommal értékesített kábítószer, míg tanú3 esetében 12 alkalomról volt szó. A kábítószer a vádlott minden esetben anyagi ellenszolgáltatás fejében értékesítette. Így megállapítható, hogy a kábítószer rendszeres értékesítésével rendszeres haszonra is szert tett. Az, hogy a kábítószer kiadagolásához, porciózásához szükséges eszközöket nem találtak nála, magyarázható azzal, hogy a bizonyítékokból levonhatóan a kábítószer már maga is fecskendőbe, illetve simítózáras tasakokban előre porciózva, kiporciózva vásárolta meg. A vádlott esetében tehát megállapítható a rendszeresség és a haszonszerzési célzat is, így az elkövetési magatartás a IV. fordulat szerinti kábítószer kereskedelem.

[38] A bódult állapotban elkövetett járművezetés vétségének megnevezése, jogi minősítése is helytálló. A vádlott vitatta bűnösségének megállapítását a bódult állapotban elkövetett járművezetés vétségében, hivatkozva arra, hogy a helyszíni igazoltatás során nem merült fel az igazoltató rendőrből, hogy bódult állapotban lenne, sőt, a kötelező rendelkezés ellenére a rendőr a jogosítványát sem vonta be a helyszínen, az őt megvizsgáló orvos sem tapasztalta a befolyásoltság tüneteit, és ő sem érezte a szer hatását.

[39] Ennek a kérdésnek a tisztázására az elsőfokú bíróság meghallgatta az ügyben kirendelt igazságügyi orvosszakértőt, aki egyértelműen foglalt állást abban, hogy amennyiben a vérminta amfetamin, metamfetamin koncentrációja a 20 nanogramm/milliliter értéket eléri, a cselekménykori bódult állapot orvosszakértőileg véleményezhető. Ezt az értéket a vádlott vérében mért metamfetamin koncentráció több, mint tízszeresen meghaladta, tehát helyesen vont következtést a törvényszék a vádlott bűnösségére a bódult állapotban elkövetett járművezetés vétségében is. Ennek kapcsán javítani kell azonban az ítélet [39] bekezdésében adott indokolást, mert ott a bíróság a 20 nanogramm/milliliter helyett - elírás folytán - 20 mg/millilitert rögzített.

[40] Ami a büntetés kiszabását illeti, a törvényszék a büntetés kiszabása során irányadó körülményeket lényegében helyesen tárta fel. A súlyosító körülmények köréből azonban - a minősítésváltoztatásra tekintettel – mellőzni szükséges a többszörös halmazatra utalást, továbbá azt, hogy a vádlott kitartó szándékkal, hosszú időn keresztül valószínűleg meg a kábítószeres cselekményét, mert erre a tényállásból nem lehet következtetést levonni. További

enyhítő körülmény, hogy a vádlott büntetlen előéletű, és vele szemben eljárás sincs folyamatban.

[41] A vádlott hozzávetőlegesen a jelentős mennyiség alsó határának két és félszeresére követte el a kábítószeres cselekményét. A cselekmény konkrét tárgyi súlya miatt ez a cselekmény az enyhébb megítélésű cselekmények közé tartozik, emellett a letartóztatása megszüntetését követően családi körülményei rendeződtek és életvezetésében is kedvező változások következtek be, ezért az ítéltábla úgy ítélte meg, hogy a vele szemben kiszabott büntetés eltúlzott, nem tetтарыos. Emiatt a szabadságvesztés mértékét és ahhoz igazodóan a közügyektől eltiltás tartamát 5-5 évre enyhítette. Ugyanígy kissé eltúlzottnak találta a közúti járművezetéstől eltiltás tartamát és a pénzbüntetés napi tételszámát is, ezért azt is a vádlott bűnösségének fokához igazította.

[42] Módosítani kellett a vagyonekobbzás összegét is, hiszen a törvényszék azt a tanúk vallomására alapította. E körben tanú3 elfogadott vallomása szerint 25.000-30.000,- Ft körüli összeget fizetett egy egységért, azaz a 12 egységért legkevesebb 300.000,- Ft-ot, míg tanú2 esetében 12.500,- Ft volt a vételár. Így jött ki összesen a 312.500 Ft.

[43] Megjegyzi az ítéltábla azt is, hogy az elkövetéskor hatályos Btk. szerint nem volt jogi alapja a Fiat Punto elkobbzásának, arra nézve kiterjesztett vagyonekobbzásnak lett volna helye. Ugyanakkor az alkalmazott, az elbíráláskor hatályos Btk. 72. § (2a) bekezdése és b) pontja alapján el lehet kobozni kábítószer-kereskedelem esetén kábítószer szállításához, tárolásához használt járművet, ezért az elsőfokú bíróság eredeti rendelkezésén az ítéltábla nem változtatott.

[44] A fenti gépjármű tárolásával kapcsolatban az elsőfokú ítélet kihirdetését követően további 34.935,- Ft bűnügyi költség merült fel, annak megfizetésére a vádlott a Be. 574. § (1) bekezdése alapján köteles.

[45] Az ítéltábla a Btk. 92. § (1) bekezdésére figyelemmel a végrehajthatóság érdekében a feltüntette a vádlott vonatkozásában a szabadságvesztésbe beszámításra került előzetes fogvatartás kezdő és utolsó napját.

[46] Az elsőfokú bíróság egyéb rendelkezései törvényesek.

[47] Mindezekre tekintettel az ítéltábla a Győri Törvényszék B.272/2024/15. számú ítéletét a rendelkező részben írtak szerint a Be. 606. § (1) bekezdése alapján megváltoztatta, míg egyéb rendelkezéseit, miután azok törvényesek voltak, a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta azzal, hogy a helyesbítette a vádlott nevében vétett névelírást, egyúttal a Be. 561. § (2) bekezdés b) pontjára tekintettel feltüntette a vádlott új személyazonosító okmányának számát.

Győr, 2026. március 3.

Dr. Takácsné dr. Helyes Klára s.k.	Dr. Élő András s.k.	Szalaiiné dr. Joánovits Krisztina s.k.
a tanács elnöke	előadó bíró	bíró

Záradék:

A Győri Ítéltábla ítélete és ezáltal a Győri Törvényszék 2025. szeptember 8. napján kihirdetett B.272/2024/15. szám ítéletének meg nem változtatott része a mai napon jogerőre emelkedett.

Győr, 2026. március 3.

Dr. Takácsné dr. Helyes Klára s.k.
a tanács elnöke